

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Vandaag steken we de vierde kaars aan
van onze Adventskrans.
Maar vannacht is het al Kerstnacht.
Zo dicht op elkaar,
dat komt maar zelden voor.

Ik wil mijn preek vandaag beginnen
met de eerste lezing.
Want weet u wat ik zo aandoenlijk vond
in de eerste lezing:
De bezorgdheid van koning David.
Koning David was echt bezorgd.
Hij wilde zo graag een huis bouwen voor God.
Want zelf woonde hij inmiddels in een mooi paleis,
maar de ark van God stond nog steeds
in een eenvoudig tent!
Nou, dat vond koning David maar helemaal niets.
En daarom wilde David nu ook echt
een huis voor God gaan bouwen!

En zo zegt koning David tot de profeet Nathan:
'Nu moet u eens zien!'
'Zelf woon ik in een paleis van cederhout.'
Dat is het duurste hout dat er bestaat.
'En de ark van God staat nog steeds onder een tentdoek.'
God woont in een tentje.
Dat kan toch niet!
En de profeet Natan is het helemaal met koning David eens.
'Doe gerust wat u van plan bent;
De Heer staat u bij.'

Maar dan toch, in diezelfde nacht
spreekt God tot de profeet Natan.
En die woorden moet hij dan weer doorgeven
aan koning David:

'Wil jij voor Mij een huis bouwen,
waarin Ik kan wonen.
Maar Ik heb toch nooit in een huis gewoond!
Precies andersom!
Ik zal voor jou een huis bouwen.

En dan komt de belofte van God aan koning David:
'Ik beloof dat er in jouw familie
altijd iemand koning zal zijn.
En als jouw leven voorbij is
zal Ik jouw zoon koning maken.
Ik zal ervoor zorgen
dat hij lang koning blijft.
En jouw zoon zal voor Mij een tempel bouwen.
En vervolgens zal er in jouw familie
altijd iemand koning zijn.
Zo zal uw huis en uw koninklijke macht
altijd standhouden;
Uw troon staat vast voor eeuwig.'

Prachtige woorden van God,
die ook werkelijk zouden uitkomen.
Want allereerst zou Salomo,
de directe zoon van koning David dus,
inderdaad een prachtige tempel mogen bouwen
voor God in Jeruzalem.
En uiteindelijk zou Jezus die koning zijn,
die voor eeuwig koning is.

Nou, u kunt zich voorstellen
dat Koning David echt de lievelingskoning was.
Allereerst natuurlijk voor God zelf.
Hij was een koning naar Gods hart.
Maar ook voor het Joods volk was koning David
de lievelingskoning.
Iedereen had ontzag en waardering voor deze koning David.

En misschien kunt u zo ook wat beter begrijpen
waarom het voor het Joodse volk zo belangrijk was
om die band te zien
tussen aan de ene kant hun geliefde koning David
en tenslotte Jezus, de Christus, de Messias.

En ook al zit er zo'n duizend jaar tussen
Koning David en Jezus Christus,
toch is de eerste regel in het Nieuwe Testament:
'Geslachtsregister van Jezus Christus,
en dan komt het, de zoon van David.'

En dan kunt u ook begrijpen
waarom het zo moest gaan met die volkstelling,
dat Jezus niet in Nazareth geboren zou worden,
ook al was dat de woonplaats van Jozef en Maria,
maar dat Jezus juist in Bethlehem geboren moest worden.
Want Bethlehem was de stad van koning David.
'Jezus Christus, geboren in Bethlehem,
uit het huis van koning David.'

Misschien is het leuk om nog eens even te kijken
naar dat geslachtsregister van Jezus Christus.
Dat begint bij Abraham.
Dan krijg je veertien namen, veertien generaties,
en dan kom je uit bij Koning David.
En dan krijg je nog eens
maar nu tweemaal veertien namen,
tweemaal veertien generaties.
En dan kom je uit bij Jozef.

Ik zou bijna zeggen, 'onze' heilige Jozef.
En dan staat er zo mooi:
'Jozef, de man van Maria,
uit wie Jezus geboren is,
die Christus wordt genoemd.'

En er staat dus niet:
dat Jozef de vader was van Jezus,
maar heel fijngevoelig:
Jozef, de man van Maria,
uit wie Jezus geboren is.

Precies overeenkomstig het evangelie van vandaag.
Door de Heilige Geest, die over Maria kwam,
werd Maria de moeder van Jezus.
Maar Jezus is dus wel die beloofde Koning,
aan wiens Koningschap nooit een einde komt.
En met Kerstmis is de geschiedenis dus in principe rond!

Toch denken wij misschien:
Ja, maar wij zitten nu zo'n tweeduizend jaar
na de geboorte van Jezus Christus.
Hoe zit dat dan met dat eeuwige Koningschap?
Jezus is toch maar 33 jaar oud geworden.

Ja, maar dan vergeten we een ding!
Jezus verrees uit de doden, Pasen.
En Jezus zit nu aan de rechterhand van God.
En daar zit Hij niet stil,
zoals wij misschien denken.
Maar daar is Hij druk bezig
zijn eeuwig Koningschap voor te bereiden.
Om eens, samen met de kerk, het Lichaam van Christus,
terug te keren
als de Vredevorst op aarde.
En dan vanuit Jeruzalem.
Om een einde te maken aan al het kwaad
op onze wereld.
Al het kwaad, alle oorlogen en noem maar op.
Om dan een eeuwig Koninkrijk van Vrede te stichten.
Gods Koninkrijk.

Zoals wij in ieder Onze Vader bidden:
Uw rijk kome!

Misschien zijn er nu koningen of landen
die denken eens de baas over de hele wereld te kunnen zijn.
Amerika, maar ook landen als Iran,
samen met Hamas en Hezbollah, Libanon, Syrië!
Maar wij geloven dat eens
de Zoon van koning David, Jezus Christus,
de eeuwige Koning zal zijn.
En zoals Hij eens werd geboren
in die stal in Bethlehem,
zal Hij nog eens, voor de tweede keer, komen,
heel concreet, vanuit de hemel,
maar dan om Koning te zijn over de hele wereld.

Vannacht gaan we de geboorte
van Jezus Christus vieren.
Eens zullen we zijn Tweede Komst vieren,
als de Koning over de hele wereld.
Kerstmis is nog maar het begin!
Amen.